

ІНФОРМАЦІЙНА ЗБРОЯ В КОНТЕКСТІ ОСНОВНИХ ВИДІВ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЇ

Реалії сьогодення свідчать, що сьогодні виникає необхідність постійної готовності до впливу різноманітних форм маніпуляційного характеру, які проявляються як в безпосередньому спілкуванні, так і в засобах масової комунікації (друк, телебачення, кіно, радіо), в різних виступах у масовій аудиторії, свідомо чи ні, цілеспрямовано або мимоволі. Використовуються психологічні засоби маніпулятивного характеру які несуть не завжди користь а й мають негативний вплив на свідомість.

Щодо проблем вивчення інформаційних процесів, то даним питанням займаються відомі дослідники такі як: Н.Волковський, С.Жук, В.Косєвцов, А.Кузьменко, О.Кіндратець, О.Литвиненко, І.Лук'янець, В.Остроухов, П.Панарін, В.Петрик, Г.Почепцов, П.Прибутко, М.Присяжнюк, А.Рось, В.Толубко, М.Требін, О.Титенко та ін. Проте, не дивлячись на великий інтерес до зазначеної проблеми, сьогодні вивчення даного питання залишається актуальним.

Досліджуючи особливості інформаційної зброї, зазначимо, що вона здійснює вплив на волю супротивника та його здатність ефективного ведення інформаційної війни [1, с. 75]. При інформаційно-технічній боротьбі головними об'єктами впливу і захисту є інформаційно-комунікативні системи. Інформаційно-технічний вплив є цілеспрямованим виробництвом і поширенням спеціальної інформації, яка справляє безпосередній вплив на функціонування та розвиток інформаційно-технічного середовища суспільства.

Особливе місце в інформаційно-комунікативній системі займають канали політичної комунікації. Суб'єктом комунікації є комунікатор, тобто це індивід чи група індивідів, які взаємодіючи із суб'єктами зовнішнього середовища впливають на поведінку і спілкування кожного причетного до неї індивіда. Якщо комунікація розглядається як процес, то інформація – це те, що передається в ході даного процесу. М.Логунова, зазначає, що інформація відіграє суттєву роль у політичному процесі як фактор порозуміння, зближення, консолідації суб'єктів політики, узгодження інтересів різних суспільних груп всередині кожної конкретної країни і суверенних держав на міжнародній арені [3]. Але, як зазначає М.Остапенко, «не кожна подана інформація може створювати комунікацію. Комунікація передбачає наявність спільного комунікативного простору; формування спільної діяльності;

наявність зворотного зв'язку, а також не просто прийняття інформації, а й осмислення, тобто спільного досягнення предмета комунікації; можливість взаємного впливу партнерів за допомогою системи знаків тощо» [5, с. 138].

Також, зазначимо, що у політологічній літературі можна знайти різні формулювання суб'єктів (учасники, актори, агенти чи контрагенти) політичної комунікації, що дає можливість уточнити їх характер. Як зазначає В.Іванов, «різноманітність поглядів, можна пояснити й тим, що властивості комунікацій виходять за межі політики». Категорії суб'єкт і об'єкт політичної комунікації перегукуються, оскільки залежно від виду комунікації суб'єкт політичної комунікації може ставати її об'єктом [4, с. 346]. Також, зазначимо, що політична комунікація завжди спрямована на аудиторію, як правило на велику і неоднорідну. Прийнято вважати, що у системі масової комунікації «аудиторія має бути такою великою і масовою, щоб складатися з такої кількості членів, яку не зможе охопити комунікатор при безпосередньому спілкуванні» [2, с. 129].

Таким чином, підводячи підсумок зазначимо, що якщо інформаційна зброя проникає в інформаційний простір держави то зупинити всеосяжність її дій буде неймовірно складно. Враховуючи той факт, що інформаційна зброя здебільшого орієнтована на свідомість, і на емоції людини, то наслідки її використання можуть бути непередбачуваними і будуть носити руйнівний характер. Дезінтегруючи суспільство, що спричиняє загрози національній безпеці в різних сферах діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Арабаджієв Д.Ю., Сергієнко Т.І. Особливості розвитку сучасного інформаційного суспільства в Україні в умовах політичної конфліктності // The 2 nd International scientific and practical conference «Scientific achievements of modern society» (October 9-11, 2019) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2019. С.74-79.

2. Іванов В.Ф. Масова комунікація як соціальне явище // Наукові записки Інституту журналістики. Т.6. – С. 129-139

3. Логунова М. Значення політичних комунікацій у здійсненні державного управління // Персонал, 2007. №11. URL: <http://personal.in.ua/article.php?id=619>.

4. Макаренко Л. П. Теоретичні засади аналізу ролі політичної комунікації В сучасній політичній системі // Збірник наукових праць «Гілея: науковий вісник», 2016. №.110. С.343-348.

5. Остапенко М. Політична комунікація: теоретичні аспекти дослідження // Політичний менеджмент, 2012. № 3. С.135-144.